

بررسی ساختار هسته ^{238}U و تابع برانگیختگی واکنش $^{238}\text{U}(D,p)^{239}\text{U}$

اعظم، رحمتی نژاد^۱؛ فریبا، طاهری^۱؛ روح اله، رضوی نژاد^۲؛ طیب، کاکاوند^۱

^۱دانشگاه زنجان، دانشکده علوم، گروه فیزیک.

^۲دانشگاه جامع امام حسین (ع)، دانشکده علوم، گروه فیزیک

چکیده:

در این کار چگالی ترازهای هسته ^{238}U ، با استفاده از داده‌های تجربی، در دو مدل هسته‌ای دمای ثابت (CTM) و گاز فرمی جابه‌جا شده (BSFGM)، محاسبه شده‌اند. سپس با استفاده از آنها، تابع برانگیختگی در واکنش $^{238}\text{U}(D,p)^{239}\text{U}$ به دست آمده است. با توجه به اینکه اخیراً گروه تجربی Oslo، رفتار دمای ثابت را برای چگالی تراز هسته ^{238}U ، در انرژی‌های پایین گزارش نموده‌اند [۱]، انتظار می‌رود چگالی ترازهای محاسبه شده در مدل‌های ماکروسکوپی، در انرژی‌های پایین، سطح مقطع پراکندگی مناسبی را به دست بدهند. مقایسه محاسبات با داده‌های تجربی، نشان می‌دهد چگالی ترازهای محاسبه شده در ناحیه انرژی پایین، تابع برانگیختگی را در توافق خوبی با داده‌های تجربی به دست می‌دهند. **واژه‌های کلیدی:** ساختار هسته، تابع برانگیختگی، مدل‌های هسته‌ای.

مقدمه:

مدل‌های هسته‌ای نقش مهمی را در گسترش مطالعاتی که در زمینه‌ی اندازه‌گیری سطح مقطع واکنش‌ها انجام می‌گیرد، بازی می‌کنند. سطح مقطع واکنش‌های هسته‌ای با استفاده از مدل‌های آماری پیش‌بینی می‌شوند. برای انجام این کار چگالی ترازهای هسته‌ای در انرژی‌هایی محاسبه می‌شوند که هیچ اطلاعاتی از ترازهای مجزا در چنین انرژی‌هایی در دست نیست. بنابراین محاسبه چگالی تراز دقیق و مناسب نقش مهمی را در محاسبه و پیش‌بینی سطح مقطع واکنش‌های هسته‌ای بازی می‌کند.

اولین بار در سال ۱۹۳۶، Hans Bethe به بررسی تئوری چگالی ترازهای هسته‌ای پرداخت [۲]. در محاسبات او هسته به صورت گازی متشکل از فرمیون‌های بدون برهمکنش که در مدارهای تک ذره‌ای با فاصله مساوی از هم قرار دارند، در نظر گرفته شده است. از مشخصه‌های مهم این سیستم وابستگی دمای ترمودینامیکی T به انرژی برانگیختگی U می‌باشد که به صورت $T \propto U^{\frac{1}{2}}$ بیان می‌شود. مدل گاز فرمی بعدها با تعریف یک جابه‌جایی انرژی E_1 کامل‌تر شد. این پارامتر افزایش انرژی بستگی حالت پایه، در اثر جفت شدگی فرمیون‌ها را وارد می‌کند. این فرمول بندی از مدل گاز فرمی را که تاکنون بسیار پرکاربرد بوده، فرمول گاز فرمی جابه‌جا شده (BSFGM) می‌نامند [۳].

مدل دمای ثابت چگالی تراز بسیاری از هسته‌ها را بهتر از مدل گاز فرمی جابه‌جا شده، در ناحیه‌هایی که انرژی برانگیختگی پایین‌تر از حداقل انرژی لازم (E_M) برای جداسازی ذره است، توصیف می‌کند. در واقع در مدل دمای ثابت ناحیه انرژی برانگیختگی به دو قسمت تقسیم می‌شود: از E_M تا $E_M + \dots$ که در این ناحیه بهترین مدل برای توصیف رفتار هسته، مدل دمای ثابت می‌باشد. دیگری ناحیه بالاتر از E_M را شامل می‌شود که در این ناحیه رفتار هسته بر اساس مدل گاز فرمی توصیف می‌شود [۴].

گروه Oslo در مطالعات اخیر خود روی چگالی ترازهای هسته‌ی ^{238}U رفتار دمای ثابت را در ناحیه انرژی‌های پایین، برای این هسته گزارش نموده‌اند [۵]. با توجه به این مساله انتظار می‌رود که چگالی ترازهای محاسبه شده برای این هسته، در مدل‌های ماکروسکوپی، در انرژی‌های پایین، تابع برانگیختگی مناسبی را به دست بدهند. در این کار ابتدا پارامترهای موجود در روابط چگالی ترازهای هسته‌ی ^{238}U در دو مدل ماکروسکوپی گاز فرمی جابه‌جا شده و مدل دمای ثابت، محاسبه شده‌اند. این کار با استفاده از داده‌های تجربی گروه Oslo انجام شده است. سپس با استفاده از چگالی ترازهای به دست آمده، تابع برانگیختگی هسته‌ی ^{238}U در واکنش $^{238}\text{U}(D,p)^{239}\text{U}$ محاسبه شده است. نتیجه محاسبات با داده‌های تجربی مربوط به سطح مقطع این واکنش مقایسه شده است.

فرمول‌های آماری:

دمای هسته‌ای T با استفاده از چگالی ترازهای هسته‌ای $\rho(E)$ طبق رابطه‌ی زیر تعریف می‌شود [۶]:

$$\frac{1}{T} = \frac{d}{dE} \ln \rho(E) \quad (1)$$

انتگرال‌گیری از رابطه‌ی بالا فرمول گاز فرمی در دمای ثابت را به دست می‌دهد [۷]:

$$\rho(E) = \frac{1}{T} \text{Exp}\left(\frac{E - E_1}{T}\right) \quad (2)$$

دمای هسته‌ای T و جابه‌جایی انرژی E_1 پارامترهای آزاد هستند. این پارامترها با استفاده از داده‌های تجربی مربوط به چگالی ترازها قابل محاسبه‌اند.

فرمول Bethe برای مدل گاز فرمی جابه‌جا شده طبق رابطه‌ی زیر تعریف می‌شود [۸،۹]:

$$\rho(E) = \frac{\text{Exp}(\gamma \sqrt{a(E - E_1)})}{12 \sqrt{2} \sigma \sqrt{a} (E - E_1)^5} \quad (3)$$

در رابطه‌ی بالا σ با استفاده از پارامتر قطع اسپین طبق رابطه‌ی زیر محاسبه می‌شود [۹]:

$$\sigma^2 = 0.0888 A^{\frac{2}{3}} a (E - E_1) \quad (4)$$

a پارامتر چگالی تراز نام دارد. پارامتر a و جابه‌جایی انرژی E_1 ، با برازش فرمول Bethe و داده‌های تجربی قابل محاسبه‌اند.

روش کار:

هر کدام از رابطه‌های مربوط به چگالی ترازها دو پارامتر آزاد دارند. در این کار ابتدا کوشیدیم پارامترهای آزاد را با کمک برازش داده‌های تجربی مربوط به هسته ^{238}U ، با فرمول‌ها محاسبه کنیم. برای این کار از نتایج تجربی کارهای اخیر گروه Oslo استفاده شده است. بهترین مقدارهای به دست آمده در جدول ۱ آورده شده‌اند. سپس تابع برانگیختگی هسته ^{238}U در واکنش $^{238}\text{U}(D,p)^{239}\text{U}$ ، با استفاده از چگالی ترازهای به دست آمده محاسبه شده است. تابع‌های به دست آمده همراه با داده‌های تجربی در نمودار شکل ۲ رسم شده‌اند.

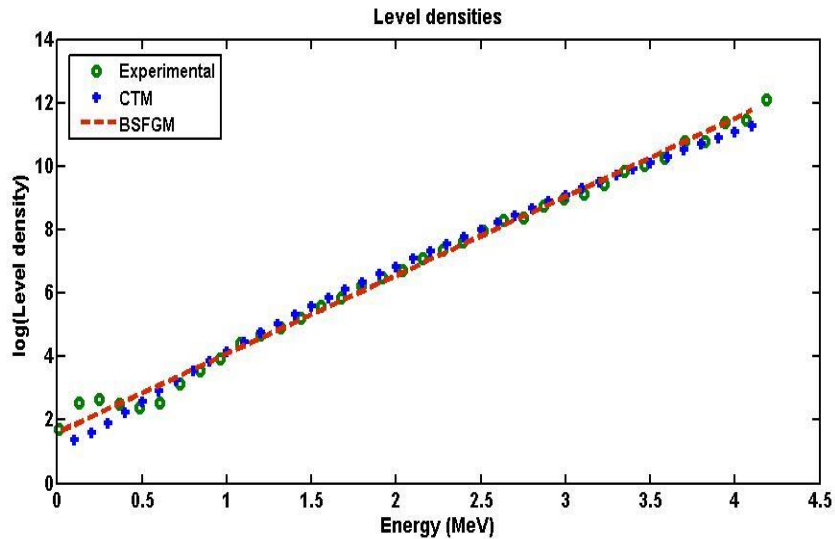
نتایج:

در شکل ۱ چگالی ترازهای به دست آمده با استفاده از پارامترهای جدول ۱، به همراه داده‌های تجربی رسم شده‌اند. با توجه به این نمودار توافق خوبی بین مقدارهای تجربی و هر دو رابطه تئوری BSFGM و CTM وجود دارد.

جدول ۱. بهترین مقدارهای به دست آمده برای پارامترهای موجود در فرمول‌های چگالی تراز هسته ^{238}U در دو مدل

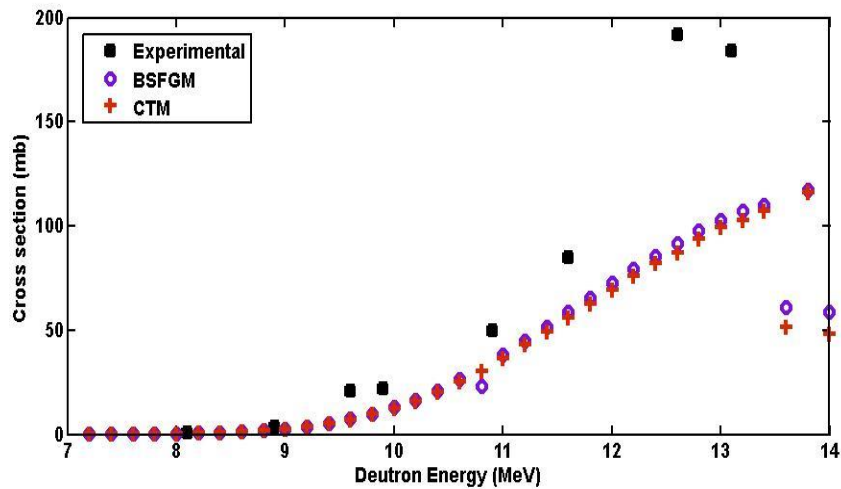
BSFGM و CTM

پارامترها مدل‌ها	a [MeV ⁻¹]	E_1 [MeV]	T [MeV]	E_0 [MeV]
BSFGM	۲۰,۳۳۹۶	-۰,۰۳۴۶		
CTM			۰,۴۰۴	-۰,۲۸۵

شکل ۱. چگالی ترازهای هسته ^{238}U به صورت تابعی از انرژی برانگیختگی، در دو مدل CTM و BSFGM، همراه با داده‌های تجربی به دست آمده توسط گروه Oslo.

تابع‌های برانگیختگی محاسبه شده با چگالی ترازهای به دست آمده برای هسته ^{238}U ، در واکنش $^{238}\text{U}(D,p)^{239}\text{U}$ در شکل ۲ به همراه داده‌های تجربی، بر حسب انرژی برانگیختگی رسم شده‌اند.

شکل ۲. تابع برانگیختگی هسته ^{238}U در واکنش $^{238}\text{U}(D,p)^{239}\text{U}$ ، محاسبه شده با پارامترهای به دست آمده با برازش داده‌های تجربی در دو مدل CTM و BSFGM، همراه با مقادیر تجربی تابع برانگیختگی در این واکنش.

با توجه به شکل ۲ مشاهده می‌شود که چگالی ترازهای محاسبه شده در مدل‌های ماکروسکوپی، در انرژی‌های پایین، تابع برانگیختگی را در توافق خوبی با داده‌های تجربی به دست می‌دهند.

بحث و نتیجه گیری:

هدف از انجام این کار محاسبه‌ی چگالی ترازهای هسته ^{238}U با استفاده از مدل گاز فرمی بوده است. چگالی ترازها با کمک داده‌های تجربی گروه Oslo طبق فرمول‌های گاز فرمی جابه‌جا شده (BSFGM) و گاز فرمی در دمای ثابت (CTM) محاسبه شده‌اند. با استفاده از چگالی ترازهای به دست آمده تابع برانگیختگی هسته مورد نظر در واکنش $^{238}\text{U}(D,p)^{239}\text{U}$ به دست آمده است. تابع‌های به دست آمده همراه با داده‌های تجربی، بر حسب انرژی برانگیختگی رسم شده و با هم مقایسه شده‌اند.

مقایسه نشان می‌دهد که تابع‌های محاسبه شده در این کار با استفاده از چگالی تراز مدل‌های ماکروسکوپی، در ناحیه انرژی‌های پایین، تابع برانگیختگی را در توافق خوبی با داده‌های تجربی به دست می‌دهد. این نتیجه‌گیری در توافق با مشاهده رفتار دمای ثابت در چگالی تراز هسته ^{238}U توسط گروه Oslo می‌باشد.

مراجع:

- [۱]. M. Guttormsen, R. Chankova, M. Hjorth-Jensen, J. Rekstad, S. Siem, A. Schiller, and D.J. Dean, Phys. Rev. C ۶۸, ۰۳۴۳۱۱ (۲۰۰۳).
- [۲]. H.A. Bethe, Phys. Rev. ۵۰, ۳۳۲ (۱۹۳۶).
- [۳]. R. Capote et al., Nucl. Data Sheets ۱۱۰ (۲۰۰۹) ۳۱۰۷.
- [۴]. A. V. Voinov, et.al, Phys. Rev, ۷۹ ۰۳۱۳۰۱ (۲۰۰۹)
- [۵]. M. Guttormsen, et.al, Phys. Rev, ۸۸, ۰۲۴۳۰۷ (۲۰۱۳)
- [۶]. Ericson, T., A Statistical Analysis of Excited Nuclear States, Nucl. Phys., ۱۱ (۱۹۵۹), ۱, pp. ۴۸۱-۴۹۱
- [۷]. Gilbert, A., Cameron, A. G. W., A Composite Nuclear-Level Density Formula with Shell Corrections, Can. J. Phys., ۴۳ (۱۹۶۵), ۱, pp. ۱۴۴۶-۱۴۹۶
- [۸]. R. Razavi and T. Kakavand, LEVEL STUDIES OF ^{92}Mo VIA $^{92}\text{Nb}(P, n\gamma)$ ^{92}Mo REACTION AND DENSITY OF DISCRETE LEVELS IN ^{92}Mo , Nuclear Technology & Radiation protection, ۲۶(۱), ۶۹ (۲۰۱۱).
- [۹] Egidy, T. von, Schmidt, H. H., Behkami, A. N., Nuclear Level Densities and Level Spacing Distributions, Part II, Nucl. Phys. A, ۴۸۱ (۱۹۸۸), ۲, pp. ۱۸۹-۲۰۶